

# УВРЕМЕЊАВАЊЕ – РАЗВРЕМЕЊАВАЊА ДРАГАНА МОЈОВИЋА



ОД 13. ФЕБРУАРА 2020  
ДО 20. МАРТА 2020

ГАЛЕРИЈА РТС  
БЕОГРАД, ТАКОВСКА 10

**RTS**



„Уверење о постојању сачењено свакодневним  
у изражавањем живота, заснива осећање времена као  
бескочно понављања празника свакодневно... Бесмисао  
свакодневности живота нуди као једину извесност  
непрекидно понављање празника: прекид значи спање  
несвесности. Уколико се такав прекид да премостити  
сећањем, спање се тумачи као сан, уколико је то  
немогуће предсавља сигуран доказ сопствене смрти...  
Као означитељ свакодневно узете се своја низ природних  
бројева: 1, 2, 3... чији алгоритам одговара једноликом  
току свакодневности времена.“

Д. Мојовић, 1981.

Прве и једине професионалне ликовне поуке  
Мојовић је добио у Сликашкој школи Радивоја  
Лале Суботичког, у Шуматовачкој улици. Иначе,  
он је завршио Технолошки факултет у Београду,

а студирао је и философију. Био је јединствена  
ауторска појава у ликовном животу Србије и Ју-  
гославије. Сам је своје дело сврстао у посткон-  
цептуалистичку продукцију или прецизније у  
надмодернизам чији су корени у традицији, ка-  
ко је то уочио и тумачио Зоран Маркуш и потом  
Дејан Ђорић. Сliku је најчешће градио на сви-  
ли као подлози са посебном препаратуром, при-  
чему се обилато користио знањима стечним на  
Факултету где је дипломирао, и на тај начин је  
добијао готово невероватну пластичност ства-  
ри, облика, као и убедљивост материје што их је  
сликао.

Самостално је излагао од 1974. године и при-  
редио је преко 40 изложби. Излагао је у Београ-

**АРХЕТИП ХРАМА, 1998**





ду, Новом Саду, Љубљани, Чачку, Охриду, Сарајеву, Будви и другим местима широм ондашње Југославије. Такође је био учесник значајних ликовних смотри у земљи представљајући своје сликарство на Октобарском салону, Југословенском тријеналу, Меморијалу „Надежде Петровић“ и другим. Југославију је ликовно представљао на Венецијанском бијеналу а био је учесник групних изложби у Даблину, Манчестеру, Москви, Пекингу, Варшави и Грацу.

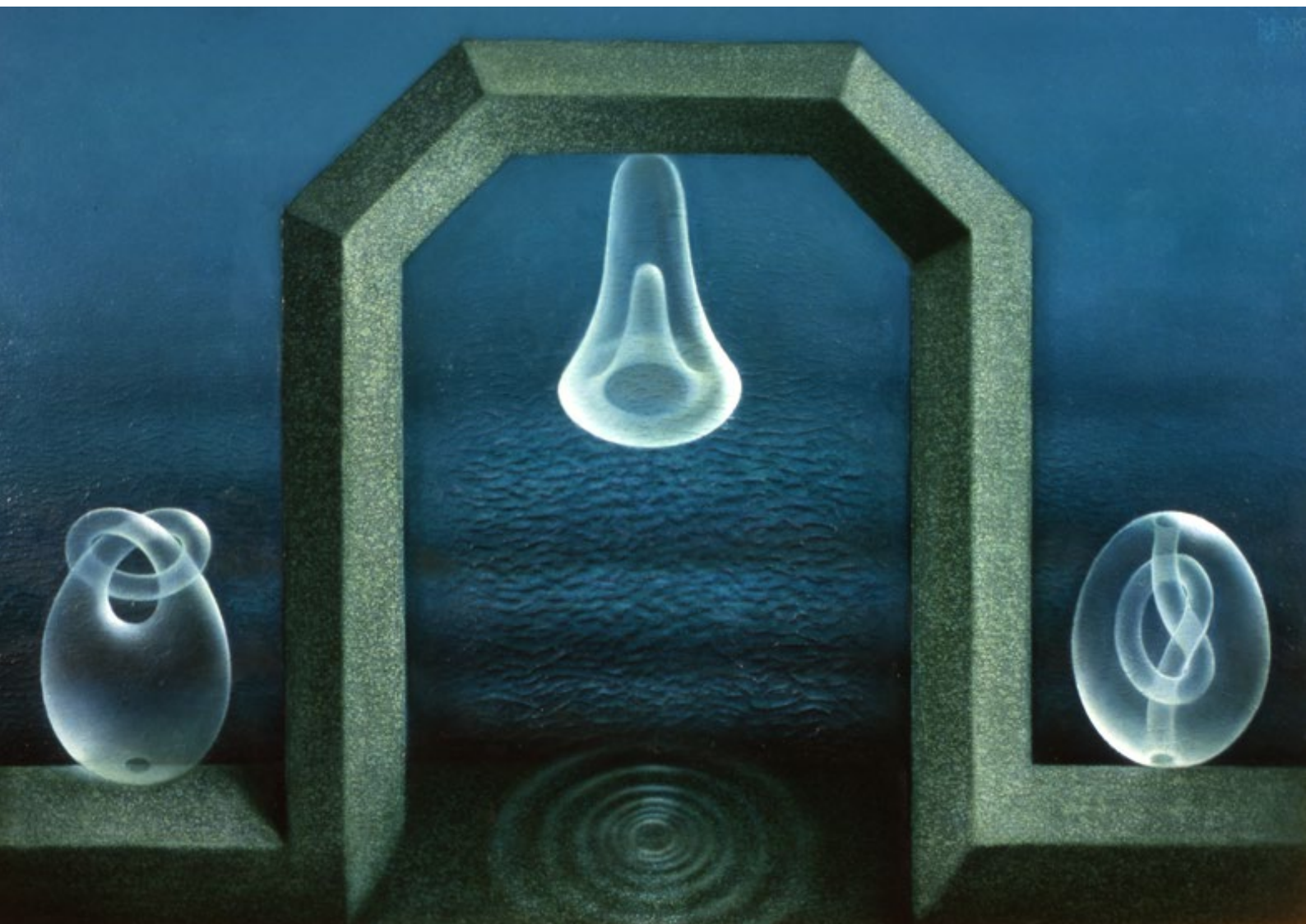
Добитник је великог броја признања међу којима су: награда за сликарство на XI Бијеналу младих, Ријека 1976, затим откупна награда на VI Тријеналу савременој југословенској црљежа, Сомбор 1977, откупна награда на VI Међународној из-

ложби орииналној црљежа, Ријека 1978, награда X Меморијала Надежде Пејровић, Чачак 1978, Вјесникова награда „Јосип Рачић“, Загреб 1979, откупна награда на VII Међународној изложби орииналној црљежа, Ријека 1980, откупна награда на изложби Умјетности и екологија, Марибор 1980, Полићкина награда, Београд 1980, награда Ечке колоније акварела, Зрењанин 1985, награда за сликарство на XX Октобарском салону, 1989. и др.

Осим уљаним сликарством бавио се цртежом и акварелом, приредио је и неколико мултимедијалних догађаја, а радио је и инсталације.

Мојовић је био и озбиљан хришћански мислилац, сав предан Православљу и живо активан у раду Православне мисионарске школе при хра-

ПОСУВРАЋЕЊА – ЈУТРЕЊЕ, 2000







**ВРЕМЕНОЛОМ, 1998**

му светог Александра Невског. Патријарху Алексеју Другом је поклонио своју икону *Нерукојвореної образа*.

Био је члан УЛУС-а. Сахрањен је у Алеји заслужних грађана.

Мојовићева дела, свеједно да ли се ради о класично схваћеним сликама, сликежима, склоповима или о просторним сликежима, како он технички одређује своје слике, инсталације и објекте, настају као плод коришћења сложених интердисциплинарних сазнања. Изузетна убедљивост извођачког поступка којим он удахњује живот сликаној материји, посебно ефектно материјалима као што су песак, вода, трава и камен, обезбеђује пуну уверљивост његовим, иначе, врло сло-

женим концептуалним, филозофским, научним, паранаучним и увек провокативним иконографским садржајима. Технолог по основном образовању, склон да промишљањем математичара дође до чисто естетичких садржаја или да методом физичара проникне тајне филозофије, Мојовић је током три деценије упорног и доследног уметничког деловања изнедрио једну осебујну ликовну целину чијој поетици нема премца, не само код нас него и у свету. Или, како то види и објашњава Владета Јеротић: „Велики експеримент, коме је сликар Драган Мојовић посветио себе, експеримент је који Дух изводи са материјом, од почетка света и века. Божије стварање, а онда, у малом, стварање уметника... Сва каснија разноврсност и напојамно обиље живота, као да су пукe спирале на путу од Алфе до Омеге,





Б, 1998

цртање и извођење Алфом и Омегом. Човеком и Богом, Богочовеком.“

На крају, чврсто верујемо да се приступ делу Драгана Мојовића може на најбољи начин успоставити или подстаћи стиховима непоновљивог поете Миодрага Павловића, односно његом песмом:

### ПЕНА И ПЛЕС

1

*Крућ зајворен водом, — постоји ли ипак нешто?  
Или завеса пенушаста, без ослонца, у повлачењу  
што оставља мало острво јеска на које ноћа  
још не може да крочи? Први појој се повлачи.  
Сувоћа има колико да само једна змија  
може да остави трај, али у њеном крућу  
још нисмо били. Надање је негде друкде.*

*И овде, каже нам Мојовићево привиђење,  
јер се у средишту откривене најштеноси  
јавља облик мекушца, нелогично ојасан.  
Значи ипак животи. И више од поја:  
облик који ће се живљењем испунији.*

2

*Прићи у близину елементарној,  
настанити се у стихији, вратити се из ње  
као први знак нечеј новој. Открији  
да за сликара елементарност значи ипак —  
оноштаност. Постоји ли заиста  
материјални вид трансценденције, што испунију  
слике МОЈОВИЋЕВЕ, и самим испунивањем,  
иу оноштаност усисављају. Његова пена  
и његов јесак нови су проспори наше  
оноштаности где се рађају жаришта  
слике, ни профана, ни свети.  
Жаришта зрна јеска.*

Никола КУСОВАЦ



МИЛЕНИНА ЛАМПА, 1993





ЛИСТ, 1999

MOLO  
DINA





ЈУТАРЊЕ ТИХОВАЊЕ, 1988



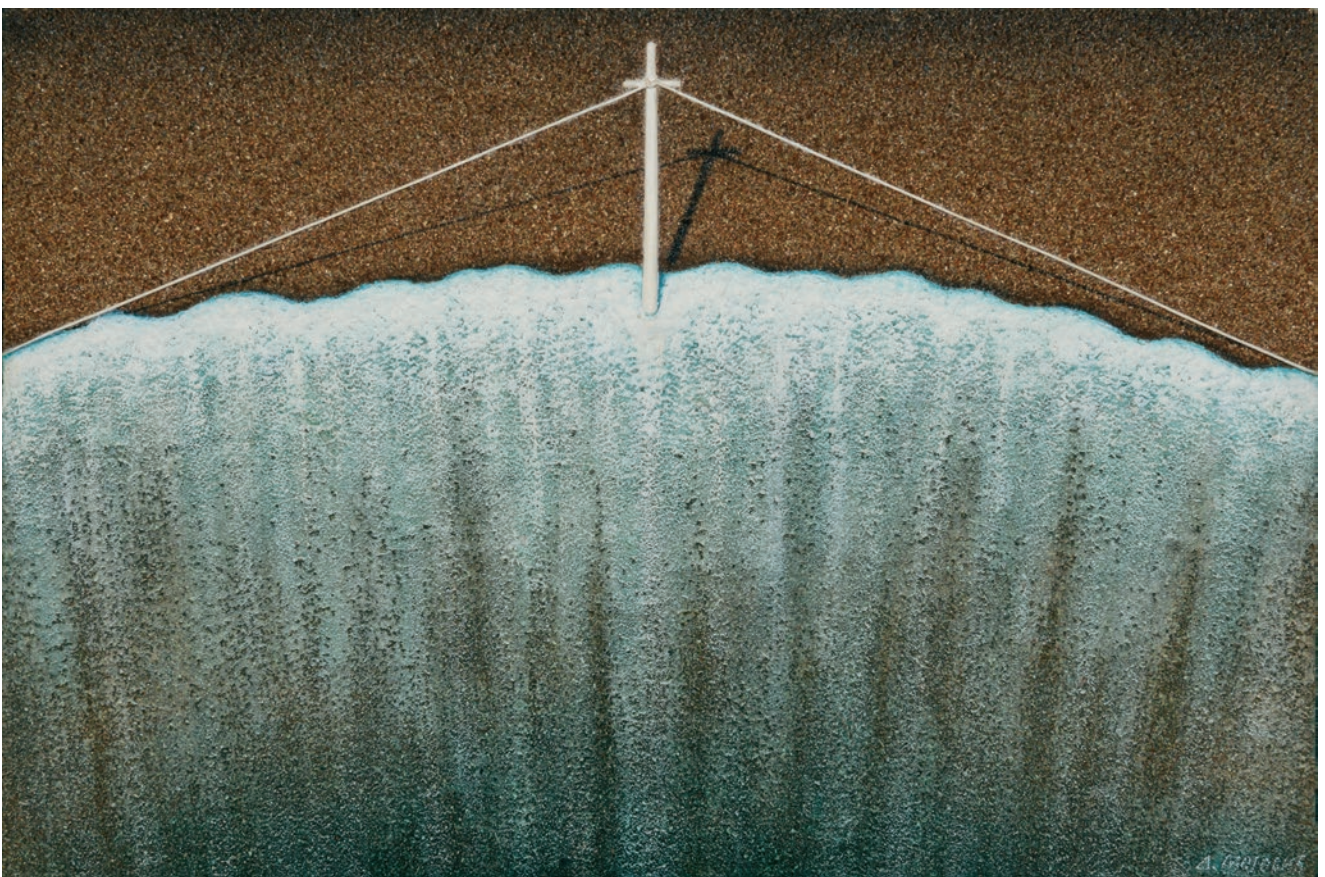


БЛАГОВЕСТ ЈУТРА, 1999



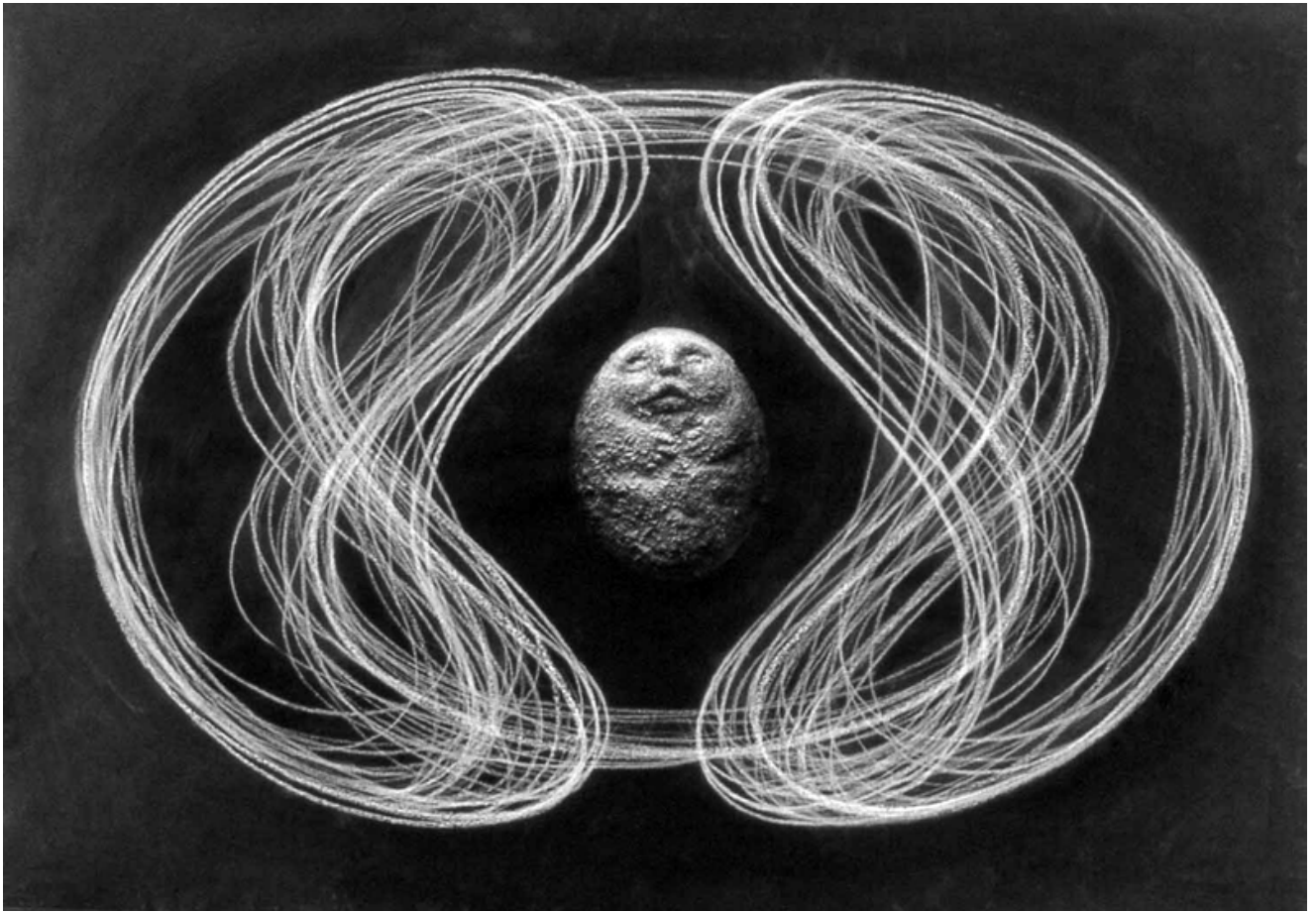


ПОСВЕЋЕЊЕ – СЕОБЕ, 1995



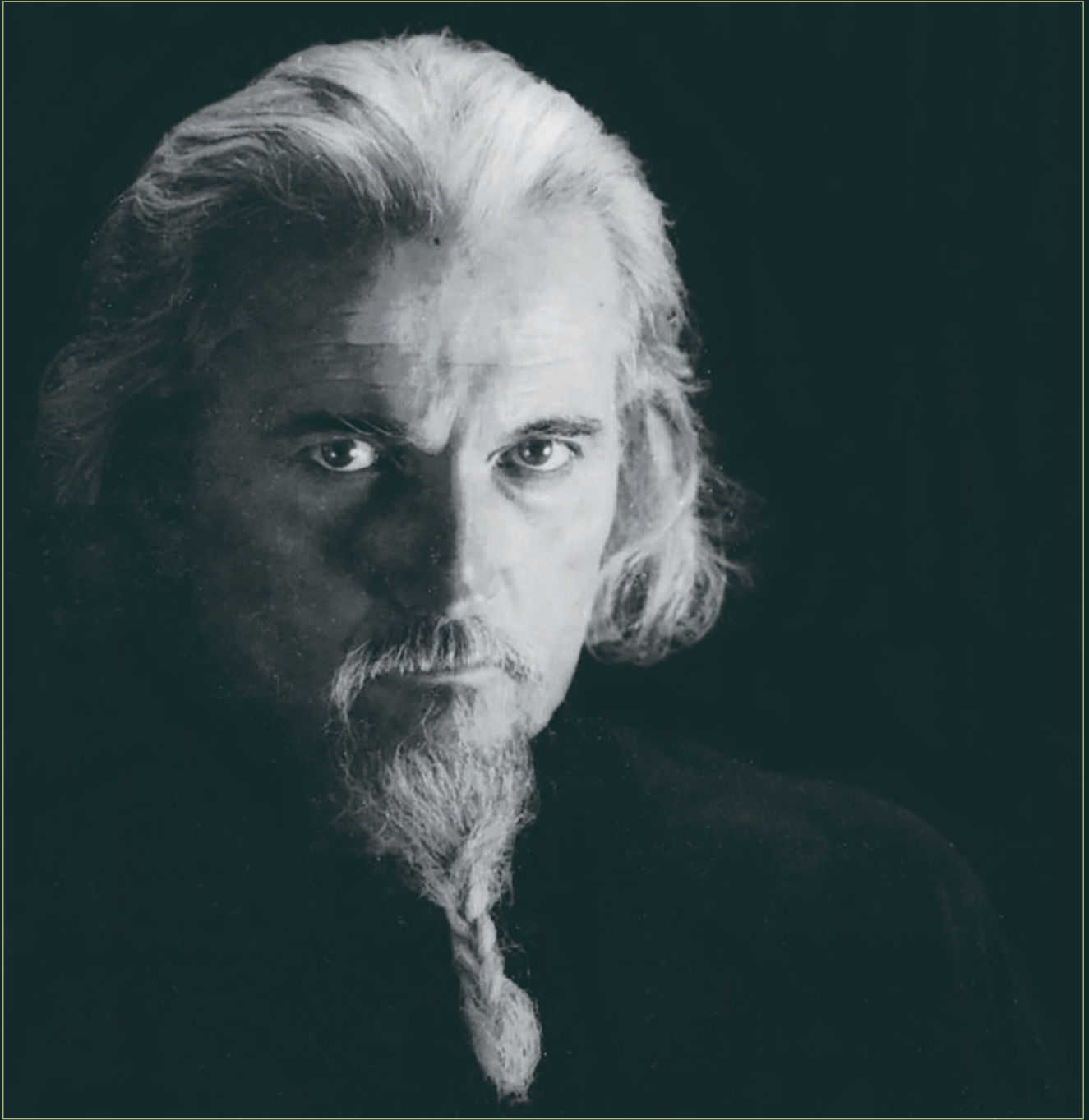
БЛАГОВЕСТ ЈУТРА, 1989





ВАПЛОЋЕЊА, 2000





**ДРАГАН МОЈОВИЋ** (Београд, 9. XII 1942 – 24. II 2001)

ИЗДАВАЧ ЈМУ Радио-телевизија Србије • ЗА ИЗДАВАЧА Драган Бујошевић, генерални директор РТС; проф. др Владимир Вулетић, председник Управног одбора РТС • ПРЕДСЕДНИК САВЕТА РТС ЗА ЛИКОВНО СТВАРАЛАШТВО Никола Мирков • АУТОР ТЕКСТА И ИЗЛОЖБЕ Никола Кусовац • РУКОВОДИЛАЦ СЛУЖБЕ БАШТИНА И КУЛТУРНА ПРОДУКЦИЈА РТС Александра Јелисавац • ОДГОВОРНИ УРЕДНИК ГАЛЕРИЈЕ РТС Петар Ћиновић • УРЕДНИК Ана-Марија Симоновић • ИЗВРШНИ ПРОДУЦЕНТ Славица Стефановић • ФОТОГРАФ Гордан Јовић • ГРАФИЧКО ОБЛИКОВАЊЕ Предраг М. Поповић • ШТАМПА Штампарија РТС • ТИРАЖ 500 примерака  
Београд, фебруар 2020.

НА НАСЛОВНОЈ СТРАНИ Тиховање – део триптиха, 1998